

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63

22 юли 2020 г.

Съдържание

II Съобщения

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2020/C 242/01

Съобщение на Комисията — Съобщение относно защитата на поверителна информация от националните съдилища в производства за прилагане от страна на частноправни субекти на правото на ЕС в областта на конкуренцията 1

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2020/C 242/02

Обменен курс на еврото — 21 юли 2020 година 18

V Становища

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

Европейска комисия

2020/C 242/03

Предварително уведомление за концентрация (Дело M.9903 – SoftBank Group/Mizuho Financial Group/One Tap Buy) Дело кандидат за опростена процедура ⁽¹⁾ 19

ДРУГИ АКТОВЕ

Европейска комисия

2020/C 242/04	Известие за искане, относящо се до приложимостта на член 34 от Директива 2014/25/ЕС — край на временното преустановяване и удължаване на срока за приемане на актове за изпълнение	21
2020/C 242/05	Известие за искане относно приложимостта на член 34 от Директива 2014/25/ЕС Искане, отправено от възложител — Удължаване на срока за приемане на актове за изпълнение	22
2020/C 242/06	Известие за искане относно приложимостта на член 34 от Директива 2014/25/ЕС Искане, отправено от възложител — Удължаване на срока за приемане на актове за изпълнение	23

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

**Съобщение относно защитата на поверителна информация от националните съдилища в
производства за прилагане от страна на частноправни субекти на правото на ЕС в областта на
конкуренцията**

(2020/C 242/01)

I. ОБХВАТ И ЦЕЛ НА НАСТОЯЩОТО СЪОБЩЕНИЕ

1. Настоящото съобщение се отнася до защитата на поверителна информация в гражданските производства пред националните съдилища при прилагането на член 101 или 102 от Договора за функциониране на Европейския съюз („ДФЕС“).
2. В зависимост от приложимите национални правила действията по правоприлагане от страна на частноправни субекти пред националните съдилища в ЕС могат да приемат различни форми, например искиове за обезщетение за вреди, установителни искиове или искиове за преустановяване на нарушение. През последните няколко години бързо нараства броят на така наречените „последващи искиове за обезщетение за вреди“, при които страни, претърпели вреди вследствие на нарушения на правото в областта на конкуренцията, претендират за обезщетение вследствие приемане на решение на орган за защита на конкуренцията или окончателно решение на апелативен съд ⁽¹⁾.
3. Достъпът до доказателства е важен елемент от упражняването на произтичащите от член 101 или 102 от ДФЕС права на физическите лица, включително потребителите и предприятията, или публичните органи, при действия по правоприлагане от страна на частноправни субекти пред националните съдилища.
4. По този начин националните съдилища могат да получават искания за представяне на доказателства в производства за прилагане от страна на частноправни субекти на правото на ЕС в областта на конкуренцията. Националните съдилища ще трябва да гарантират ефективни действия по правоприлагане от страна на частноправни субекти, като предоставят достъп до съответната информация за обосноваване на съответния иск или защита, ако са изпълнени условията за нейното представяне. Същевременно националните съдилища трябва да защитават интересите на страната или третата страна, чиято поверителна информация подлежи на представяне.
5. За тази цел националните съдилища следва да разполагат с редица мерки за защита на поверителната информация по такъв начин, че да не бъде възпрепятстван ефективният достъп на страните до правосъдие или упражняването на правото на обезщетение в пълен размер ⁽²⁾.
6. По-специално при исковете за обезщетение за вреди в Директивата относно исковете за обезщетение за вреди ⁽³⁾ се изисква държавите членки да гарантират, че националните съдилища имат правомощието да разпореджат представяне на доказателства, съдържащи поверителна информация, ако са изпълнени определен брой критерии.

⁽¹⁾ Jean-François Laborde, *Cartel damages actions in Europe: How courts have assessed cartel overcharges (Искове за обезщетения за вреди от картели в Европа: Как съдилищата оценяват надценките на картелите)* (изд. 2019 г.), *Concurrences Review* № 4-2019 г., статия № 92227, ноември 2019 г., на разположение на адрес www.concurrences.com.

⁽²⁾ Относно правото на обезщетение вж. решение на Съда от 5 юни 2014 г., *Kone AG и други/ÖBB-Infrastruktur AG*, дело C-557/12, EU: C:2014:1317, точки 21 и 22.

⁽³⁾ Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно някои правила за уреждане на искиове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията (ОВ L 349, 5.12.2014 г., стр. 1) („Директивата относно исковете за обезщетение на вреди“).

Държавите членки също така трябва да гарантират, че националните съдилища разполагат с ефективни мерки за защита на тази поверителна информация, като същевременно гарантират упражняването на правото на обезщетение в пълен размер ⁽⁴⁾. Това е важно, тъй като националните съдилища може да разполагат с ограничени ресурси за обработка на искания за представяне на доказателства.

7. В този контекст в настоящото съобщение се определят мерките, които националните съдилища могат да вземат предвид, когато се занимават с представяне на поверителна информация при действия по правоприлагане от страна на частноправни субекти.
8. Настоящото съобщение има за цел да бъде източник на примери и насоки за националните съдилища и не е задължително за тях. То не изменя и не води до промени в действащото законодателство на ЕС ⁽⁵⁾ или в законодателството на държавите членки, нито в националните процесуални правила, приложими към граждански производства или към принципа за опазване на професионалната тайна. ⁽⁶⁾ По-специално мерките за защита на поверителната информация, посочени в раздел III от настоящото съобщение, могат да бъдат използвани, ако такива са достъпни и съвместими с националните правила, както и с правата на страните по съдебните производства, признати съгласно законодателството на ЕС и националното законодателство.

II. ИСКАНИЯ ЗА ПРЕДСТАВЯНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВА, СЪДЪРЖАЩИ ПОВЕРИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕД НАЦИОНАЛНИТЕ СЪДИЛИЩА

A. Съображения от значение във връзка с искания за представяне на доказателства

9. В контекста на прилагане от страна на частноправни субекти на правото на ЕС в областта на конкуренцията способността на страните в гражданското производство (ищец (ищци) и ответник (ответници)) да упражняват ефективно своите права може да зависи от възможността за достъп до съответните доказателства. Страната, която носи тежестта на доказване обаче, невинаги разполага с такива доказателства или с лесен достъп до тях.
10. Поради това по искане на една от страните, националните съдилища могат да решат да постановят да бъдат представени доказателства. Представянето трябва да бъде предмет на национални процедурни правила, както и на съображения за административна и процесуална икономия.
11. По-специално, що се отнася до исковете за обезщетение за вреди, Директивата относно исковете за обезщетение на вреди задължава държавите членки да предвидят право на ищите и ответниците да искат представянето на доказателства от значение за техните искове или защита при следните условия ⁽⁷⁾.
12. Първо, националните съдилища определят дали искът за понесена вреда е състоятелен, както и дали искането за представяне на доказателства се отнася до доказателства от значение по делото и дали е пропорционално ⁽⁸⁾. В Директивата относно исковете за обезщетение за вреди се посочва, че при оценка на пропорционалността следва да се отчетат обхватът и разходите по представянето на доказателства, включително за предотвратяване на неконкретизирани искания за информация, която едва ли е от значение за страните по производството. Изключително широките или общи искания за представянето на доказателства вероятно няма да отговорят на тези изисквания ⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Вж. член 5 от Директивата относно исковете за обезщетение на вреди. Вж. също така съображение 18 от Директивата относно исковете за обезщетение на вреди.

⁽⁵⁾ Настоящото съобщение например не засяга разпоредбите на: Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1); Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39); или Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1); Настоящото съобщение също така не засяга Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43), който се отнася до прозрачността и има за цел представянето на информация на широката общественост; вж. решение на Общия съд от 12 май 2015 г., *Unión de Almacenistas de Hierros de España/Комисия*, T-623/13, ECLI:EU:T:2015:268, точка 86 и решение от 27 февруари 2014 г., *Комисия/EnBW*, C-365/12 P, ECLI:EU:C:2014:112, точки 100—109. След транспонирането на Директивата относно исковете за обезщетение на вреди, ищите могат да разчитат изцяло на националните правила, транспониращи членове 5 и 6 от нея за представяне на съответната информация.

⁽⁶⁾ За искове за обезщетение за вреди вж. член 5, параграф 6 от Директивата относно исковете за обезщетение на вреди.

⁽⁷⁾ Вж. съображение 15 и член 5, параграф 1 от Директивата относно исковете за обезщетение на вреди.

⁽⁸⁾ Вж. член 5 параграфи 1 и 3 от Директивата относно исковете за обезщетение за вреди; Вж. също така становището на Комисията, отправено до Висшия съд на Обединеното кралство от 27 януари 2017 г. съгласно член 15, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 по дело EURIBOR, точка 24, достъпно на http://ec.europa.eu/competition/court/antitrust_amicus_curiae.html

⁽⁹⁾ Вж. съображение 23 от Директивата относно исковете за обезщетение за вреди по отношение на принципа на пропорционалност и предотвратяването на опитите за „лов на информация“ (т. нар. „fishing expeditions“), т.е. не конкретизирано или прекомерно широкообхватно искане за информация, която едва ли е от значение за страните по производството.

13. Второ, в исканията за представяне на доказателства доказателствата или категории доказателства от значение по делото трябва да са посочени „възможно най-точно и тясно“ въз основа на разумно достъпни факти. ⁽¹⁰⁾ Категориите доказателства могат да бъдат определени посредством общите характеристики на съставните им елементи, като например естество, предмет и съдържание на документите, чието представяне се иска, периодът на изготвянето им или други критерии. Например в искане за категории доказателства биха могли да се посочат данни за продажби на продукт Y, обменени между дружествата А и Б в периода от година N до година N+5.
14. Трето, що се отнася до представянето на информация, включена в преписката на Комисията или на национален орган за защита на конкуренцията, в Директивата относно исковете за обезщетение за вреди се посочва, че когато оценява пропорционалността на разпореджане за представяне на доказателства, националният съд трябва да вземе предвид, наред с другото, дали *„искането е формулирано конкретно с оглед на характера, предмета или съдържанието на документите, предоставени на органа за защита на конкуренцията или съдържащи се в преписката на този орган, или е формулирано като искане от общ характер по отношение на документите, предоставени на органа за защита на конкуренцията“* ⁽¹¹⁾.
15. Трябва да се припомни, че Директивата относно исковете за обезщетение на вреди предвижда, че при никакви обстоятелства не могат да се представят заявления за освобождаване от санкции или намаляване на санкции и заявления за постигане на споразумение (известни и като „документи от черния списък“). ⁽¹²⁾ Освен това, ако все още не е приключило производството на Комисията или на националния орган за защита на конкуренцията, националният съд не може да разпорежи представянето на информация, изготвена от физическо или юридическо лице специално за производството на орган за защита на конкуренцията; информация, която е била подготвена от орган за защита на конкуренцията и изпратена на страните в хода на воденото от него производство; или заявления за постигане на споразумение, които са оттеглени (известни и като „документи от сивия списък“) ⁽¹³⁾.
16. Националните съдилища могат да разпоредят на всяка от страните (ответник и/или ищещ) или трети лица да представят информация, които са под техен контрол ⁽¹⁴⁾. В повечето случаи една от страните или трета страна в производството ще разполага с изискваните доказателства. В някои случаи ответникът (ответниците) притежават доказателства от значение за установяване на нарушение или за определяне на неговия времеви обхват, които са получени чрез достъп до преписката на орган за защита на конкуренцията (например съществуващи документи, отговори на искания за предоставяне на информация и др.). В други случаи например при иск за обезщетение за вреди ответникът или ищещът може да притежава допълнителни доказателства, които не са включени в преписката на орган за защита на конкуренцията, но са от значение за иска за обезщетение или защитата (например относно причинно-следствената връзка между нарушението и вредата, количественото определяне на вредата ⁽¹⁵⁾, преценката за възможно „прехвърляне“ на надценка от ответниците ⁽¹⁶⁾ и др.). Такъв по-специално е случаят свързан с информация относно цените за конкретни клиенти, приходите или други данни, например поведението на купувачите във връзка с ценообразуването и др.
17. Ако страните или трета страна не могат да представят исканите доказателства и искането за представяне се отнася до документ от преписката на Комисията или национален орган за защита на конкуренцията, националният съд може да им разпорежи да ги представят ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁰⁾ Вж. съображение 16 и член 5, параграф 2 от Директивата относно исковете за обезщетение на вреди.

⁽¹¹⁾ Член 6, параграф 4, буква а) от Директивата относно исковете за обезщетение за вреди.

⁽¹²⁾ Член 6, параграф 6 от Директивата относно исковете за обезщетение за вреди.

⁽¹³⁾ Член 6, параграф 5 от Директивата относно исковете за обезщетение за вреди.

⁽¹⁴⁾ Член 5, параграф 1 от Директивата относно исковете за обезщетение на вреди..

⁽¹⁵⁾ Съобщение на Комисията относно количественото определяне на вредата при искове за обезщетения за нарушения на анти-тръстовите правила (ОВ С 167, 13.6.2013 г., стр. 19) и Практическо ръководство за количествено определяне на вредите при искове за обезщетения за нарушения на член 101 или член 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз (11.6.2013 г.).

⁽¹⁶⁾ Например, когато ответник твърди, че ищещът е прехвърлил на своите собствени клиенти надценката, произтичаща от нарушението (т. нар. „прехвърляне на надценката като защита“), ответникът може да поиска достъп до доказателства, с които разполага ищещът или трето лице. Вж. Насоки за националните съдилища относно начина за определяне на дяла от надценката, който е бил прехвърлен на непрекия купувач (ОВ С 267, 9.8.2019 г., стр. 4).

⁽¹⁷⁾ Вж. член 4, параграф 3 от ДЕС относно лоялното сътрудничество между Съюза и държавите членки и член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 по отношение на искания за предоставяне на информация, отправени до Комисията. В исковете за обезщетение за вреди, член 6, параграф 10 от Директивата относно исковете за обезщетение за вреди, изрично се предвижда, че представянето от орган за защита на конкуренцията е само крайна мярка („Държавите членки гарантират, че националните съдилища изискват от органа за защита на конкуренцията представянето на доказателства, съдържащи се в негова преписка, когато от дадена страна или трето лице не може разумно да се очаква да бъде в състояние да представи тези доказателства.“).

Б. Поверителна информация

18. Защитата на търговските тайни и друга поверителна информация е залегнала в член 339 от ДФЕС и представлява общ принцип на правото на ЕС. ⁽¹⁸⁾ Фактът обаче, че информацията е от поверително естество, не е абсолютна пречка за нейното представяне в националните производства ⁽¹⁹⁾. Националните съдилища решават какво може да представлява поверителна информация за прилагане от страна на частноправни субекти на правото на ЕС в областта на конкуренцията за всеки конкретен случай в съответствие с националните правила и правилата на ЕС и съответната съдебна практика.
19. Поради тази причина настоящото съобщение няма за цел да даде определение на поверителна информация. Независимо от това, информация може да се черпи от съдебната практика на съдилищата в ЕС и практиката на Комисията ⁽²⁰⁾.
20. Съдилищата на ЕС квалифицират като поверителна информацията, която отговаря кумулативно на следните условия ⁽²¹⁾:
- да е известна само на ограничен брой лица; както и
 - нейното представяне може да причини сериозна вреда на лицето, което я е предоставило, или на трети лица; както и
 - интересите, които могат да бъдат увредени с представянето на информацията, обективно заслужават да бъдат защитени.
21. Във връзка с първото условие информацията може да загуби поверителното си естество веднага щом стане „достъпна за кръгове от специалисти или може да бъде изведена от публично достъпна информация“ ⁽²²⁾.
22. По отношение на второто условие си заслужава да се отбележи, че за оценка на потенциала за причиняване на вреда е уместно първо да се разгледа естеството на информацията. За представянето на информация, която има търговска, финансова или стратегическа стойност, обикновено се счита, че е в състояние да причини сериозни

⁽¹⁸⁾ Вж. решение на Съда от 14 февруари 2008 г., *Varec/Белгийска държава*, С-450/06, ECLI:EU:C:2008:91, точка 49. Вж. също решение на Съда от 24 юни 1986 г., *Akzo Chemie/Комисия*, С-53/85, ECLI:EU:C:1986:256, точка 28; решение на Съда от 19 май 1994 г., *SEP/Комисия*, С-36/92 P, ECLI:EU:C:1994:205, точка 37, и решение на Съда от 19 юни 2018 г., *Baumeister*, ECLI:C-15/16, дело С-15/16, ECLI:EU: C:2018:464, точка 53. Защитата на поверителната информация също така е следствие от правото на всяко лице на зачитане на неговия личен и семеен живот, определено в член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 326, 26.10.2012 г., стр. 391) (вж. също решение *Varec/Белгийска държава*, посочено по-горе, точка 48).

⁽¹⁹⁾ Вж. решение на Общия съд от 18 септември 1996 г. *Postbank*, Т-353/94, ECLI:EU:T:1996:119, параграфи 66 и 89; за примери вж. също Известие на Комисията относно сътрудничеството между Комисията и съдилищата на държавите-членки на Европейския съюз, при прилагането на членове 81 и 82 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ С 101, 27.4.2004 г., стр. 54) („Известие относно сътрудничеството с националните съдилища“), точка 24; и Известие на Комисията относно правилата за достъп до преписката на Комисията при производствата по членове 81 и 82 от Договора за ЕО, членове 53, 54 и 57 от Споразумението за ЕИП и Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (ОВ С 325, 22.12.2005 г., стр. 7) (наричано по-нататък „Известие относно достъпа до преписката“), точка 24. Вж. също членове 3 и 9 от Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (ОВ L 157, 15.6.2016 г., стр. 1) (наричана по-нататък „Директивата относно търговските тайни“).

⁽²⁰⁾ Вж. например Известие относно достъпа до преписката, точки 17—19 г., глава 11 от процедурното ръководство за прилагането на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС на ГД „Конкуренция“ (достъпно на https://ec.europa.eu/competition/antitrust/antitrust_mapproc_11_2019_en.pdf) и Насоки относно исканията за поверителност по време на антитръстовите процедури на Комисията, точки 8—17 (достъпни на https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf).

Въпреки това, в зависимост от обстоятелствата, на националните съдилища може да се наложи да преценят отново поверителността на информацията в контекста на прилагането от страна на частноправни субекти на правото на ЕС в областта на конкуренцията, дори ако тя е била вече установена в контекста на действия по прилагане от страна на публичноправни субекти на правото на ЕС в областта на конкуренцията. Например страни по административно производство може да са отправили искания за поверителност към други страни по административно производство, но може да се наложи да отправят различни искания към страни, поискали представяне на доказателства пред национален съд в рамките на гражданско производство. Това важи и за трети лица, от които Комисията или национален орган за защита на конкуренцията може да са получили информация в рамките на административно производство. Поради изминалото време между отделните производства може също да бъде уместно да се оцени отново дали информацията не е загубила поверителното си естество (вж. също точка 22 по-долу).

⁽²¹⁾ Решение на Общия съд от 30 май 2006 г., *Bank Austria/Комисия*, дело Т-198/03, ECLI:EU:T:2006:136, точка 71; решение на Общия съд от 8 ноември 2011 г., *Idromacchine/Комисия*, Т-88/09 ECLI:EU:T:2011:641, точка 45; решение на Общия съд от 28 януари 2015 г., *Akzo Nobel и други/Комисия*, Т-345/12, ECLI:EU:T:2015:50, точка 65; и решение на Съда от 14 март 2017 г., *Evonik Degussa/Комисия*, С-162/15 P, ECLI:EU:C:2017:205, точка 107.

⁽²²⁾ Вж. определение на Общия съд от 19 юни 1996 г., *HMX Stahlwerke/Комисия*, съединени дела Т-134/94 и др., ECLI:EU:T:1996:85, точка 40; определение на Общия съд от 29 май 1997 г., *British Steel/Комисия*, Т-89/96, ECLI:EU:T:1997:77, точка 29; определение на Общия съд от 15 юни 2006 г., *Deutsche Telekom/Комисия*, Т-271/03, EU:T:2006:163, точки 64 и 65; и определение на Общия съд от 2 март 2010 г., *Telefónica/Комисия*, дело Т-336/07, ECLI:EU:T:2008:299, точки 39, 63 и 64; Вж. също така Известие относно достъпа до преписката, точка 23.

вреди⁽²³⁾. Второ, необходимо е да се разгледа колко актуална е информацията. Търговски чувствителната информация, която се отнася до текущи или бъдещи бизнес отношения, вътрешни бизнес планове и друга търговска информация, насочена към бъдещето, често може да се квалифицира (поне отчасти) като поверителна информация. Такава информация обаче може да загуби поверителното си естество, когато е „загубила търговското си значение поради изтичане на време“⁽²⁴⁾.

23. По отношение на третото условие интересът на дадена страна да защити себе си или своята репутация срещу осъждане от национален съд да заплати обезщетение за претърпени вреди поради участието ѝ в нарушение на правото в областта на конкуренцията не представлява голям интерес за защита интерес⁽²⁵⁾.
24. И накрая, търговските тайни, определени в Директивата относно търговските тайни, трябва да се считат за поверителна информация⁽²⁶⁾.

В. Сътрудничество между Комисията и националните съдилища в контекста на представянето на доказателства

25. В граждански производства за прилагането на членове 101 и 102 от ДФЕС националният съд може да реши да поиска от Комисията, съгласно член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета⁽²⁷⁾, да представи становище по въпроси, засягащи прилагането на законодателството на ЕС в областта на конкуренцията, или да предостави всякаква информация от правно, икономическо или процедурно естество, с която разполага, в съответствие с принципа за полярно сътрудничество, залегнал в член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз⁽²⁸⁾.
26. Съгласно Директивата относно исковите за обезщетение за вреди националният съд може да постанови например представянето на документи от преписката на Комисията, ако от друго (трето) лице не може разумно да се очаква да ги представи⁽²⁹⁾. В това отношение е важно да се припомни, както е посочено по-горе, че Комисията няма да предоставя документи, включени в черния списък, или, в случай че производството не е приключило, документи, включени в сивия списък (вж. точка 15 по-горе)⁽³⁰⁾.
27. Освен това съдействието, оказвано на националните съдилища от Комисията, не трябва да подронва гаранциите, произтичащи за физическите и юридическите лица от принципа за професионална тайна съгласно член 339 от ДФЕС и член 28 от Регламент (ЕО) № 1/2003 г.⁽³¹⁾

⁽²³⁾ Това е от значение също и за защитата на трети лица от риска от предприемане на ответни мерки от страна на конкурент или търговски партньор, който може да упражни значителен търговски или икономически натиск върху тях. Вж. например решение на Съда от 6 април 1995 г., *BPB Industries and British Gypsum/Комисия*, С-310/93, ECLI:EU:C:1995:101, точки 26 и 27.

⁽²⁴⁾ Информация, която е била поверителна, но датира отпреди пет или повече години, трябва да се счита за неактуална, освен ако по изключение ищецът докаже, че тя все още представлява съществен елемент на търговското му положение или на това на трето лице; В това отношение вж. *Evonik Degussa/Европейската комисия*, посочено по-горе, точка 64; *Vaumeister*, посочено по-горе, точка 54; и решение на Общия съд от 15 юли 2015 г., *Pilkington Group Ltd/Комисия*, Т-462/12, ECLI:EU:T:2015:508, точки 66—71. Вж. също така Известие относно достъпа до преписката, точка 23.

⁽²⁵⁾ Решение на Общия съд от 15 декември 2011 г., *CDC Hydrogene Peroxide/Комисия*, Т-437/08, ECLI:EU:T:2011:752, точка 49 ([...] интересът на участвалото в картел дружество срещу него да не бъдат предявявани подобни искиове [...], не е голям интерес за защита интерес, предвид по-специално правото на всяко лице да иска обезщетение за вредите, причинени му с действия или бездействия, които могат да ограничат или нарушат конкуренцията (Решение на Съда от 20 септември 2001 г. по дело *Courage и Crehan*, С-453/99, *Recueil*, стр. I-6297, точки 24 и 26 и решение на Съда от 13 юли 2006 г. по дело *Manfredi и др.*, С-295/04—С-298/04, *Recueil*, стр. I-6619, точки 59 и 61). Аналогично член 5, параграф 5 от Директивата относно исковите за обезщетение за вреди гласи, че интересът на предприятията да избягват искиове за вреди след нарушение на правото в областта на конкуренцията не представлява интерес, за който се оправдава защита.

⁽²⁶⁾ Вж. член 2, параграф 1 от Директивата относно търговските тайни за определението за търговска тайна, което трябва да се чете във връзка с член 3, параграф 2 от същата директива.

⁽²⁷⁾ ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1.

⁽²⁸⁾ Член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 г.; Известие относно сътрудничеството с националните съдилища, точки 21, 27 и 29; решение по дело *Postbank*, посочено по-горе, точка 65; вж. също определение на Съда от 13 юли 1990 г., *Imm Zwartveld и др.*, С-2/88, ECLI:EU:C:1990:440, точки 21—22. Следва да се отбележи, че когато съгласуваното прилагане на член 101 или 102 от ДФЕС налага това, Комисията, действайки по собствена инициатива, може да предостави писмени становища пред съдилищата на държавите членки и за този цел може да поиска от съответния съд на държавата членка да предаде или осигури предаването на всички документи, необходими за оценката на случая, вж. член 15, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 г.

⁽²⁹⁾ Вж. член 6, параграф 10 от Директивата относно исковите за обезщетение за вреди.

⁽³⁰⁾ Вж. член 16а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004 г. на Комисията от 7 април 2004 г. относно водените от Комисията производства съгласно членове 81 и 82 от Договора за ЕО, ОВ L 123, 27.4.2004 г., стр. 18. Вж. също така точка 26 от Известие относно сътрудничеството с националните съдилища във връзка с отказ да се предостави информация по особено важни причини, свързани с необходимостта да бъдат опазени интересите на Европейския съюз или да се избегне намеса в дейността и независимостта му.

⁽³¹⁾ Решение по дело *Postbank*, посочено по-горе, точка 90. Вж. също така член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз, цитиран по-горе.

28. Когато Комисията прецени, че исканата от националния съд информация може да бъде поверителна по висящото пред него производство, тя трябва да отправи запитване към националния съд дали той може да гарантира и дали ще гарантира защитата на поверителната информация, преди да я предаде ⁽³²⁾. След това националният съд следва ефективно да гарантира подходящата защита на поверителната информация, която принадлежи на юридическите или физическите лица, от които Комисията е получила информацията ⁽³³⁾.
29. Ако националният съд гарантира, че ще защити поверителната информация, Комисията предава исканата информация. След това националният съд може да представи информацията в рамките на националното производство, като приложи мерките за защита на поверителността на информацията, за които е съобщил на Комисията, и като вземе предвид всички коментари на Комисията по този въпрос.

III. МЕРКИ ЗА ЗАЩИТА НА ПОВЕРИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

A. Въведение

30. Когато се представят доказателства, съдържащи поверителна информация, трябва да бъдат въведени мерки за защита на тази информация. Така например Директивата относно исковете за обезщетение за вреди се позовава на няколко мерки, като например възможността за редактиране на документите, провеждане на *закрити* съдебни заседания, ограничаване на кръга на лицата, които имат право да се запознаят с въпросните доказателства, и инструктиране на експертите да изготвят резюме на информацията в обобщена или по друг начин неповерителна форма ⁽³⁴⁾.
31. Разбира се, изборът на мерките, които да се използват за защита на поверителната информация при разпореждане за представяне на доказателства, ще зависи от конкретните национални процесуални правила, включително до каква степен изобщо са достъпни определени мерки. Националните съдилища могат също така да поискат страните да се споразумеят за мерките за защита на поверителната информация.
32. Националните съдилища решават коя е най-ефективната мярка или комбинация от мерки за защита на поверителността за всеки конкретен случай. Изборът може да зависи от няколко фактора, като наред с другото:
- естеството и търговската/финансовата/стратегическа стойност на информацията, подлежаща на представяне (например имена на клиенти, цени, структура на разходите, маржове на печалба и др.), и дали с цел упражняване на правата на страната, поискала представянето на информацията, може да се осигури достъп до тази информация в обобщена или анонимизирана форма или не;
 - степената на поисканото представяне на данни (т.е. обема или броя на документите, които трябва да бъдат представени);
 - броя на страните, обхванати от съдебния спор и представянето на информацията. Някои мерки за защита на поверителността може да бъдат по-ефективни от други в зависимост от това дали такова искане е отправено от повече от една поискала представянето на информацията страна и/или от представящата информация страна;
 - отношенията между страните (например дали представящата информация страна представлява пряк конкурент на отправящата искането страна ⁽³⁵⁾, дали понастоящем съществуват делови отношения между страните и др.);

⁽³²⁾ Известие относно сътрудничеството с националните съдилища, точка 25.

⁽³³⁾ Вж. също така параграф 12 от становище на Комисията от 22 декември 2014 г. вследствие на искане по член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 г. на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в член 81 и 82 от Договора, *Държавният секретар по въпросите на здравеопазването и други/Servier Laboratories Limited и други*, C (2014) 10264 final, достъпно на адрес: http://ec.europa.eu/competition/court/confidentiality_rings_final_opinion_en.pdf.

⁽³⁴⁾ Вж. съображение 18 от Директивата относно исковете за обезщетение за вреди.

⁽³⁵⁾ Например, ако страните са преки конкуренти, избраната мярка трябва да гарантира, че начинът на представяне на информацията няма да позволи на страните да сключат тайно споразумение или да осигури конкурентно предимство на страната, поискала представянето на информацията.

- v) дали информацията подлежаша на представяне произхожда от трети лица. В рамките на гражданското производство трябва също да се вземат предвид правата на трети лица, свързани със защитата на тяхната поверителна информация⁽³⁶⁾. Представящата информация страна може да притежава документи на трети страни, които са поверителни по отношение на страната, поискала представянето на информация, или по отношение на други страни в производството⁽³⁷⁾;
- vi) кръга от лица, на които е позволен достъп до информацията (т.е. дали достъп до представените доказателства следва да имат само външни юридически представители или дали страната, поискала представянето на информация (т.е. представители на дружеството), също би имала достъп до информацията);
- vii) риска от непреднамерено разкриване;
- viii) способността на съда да защити поверителната информация по време на цялото гражданско производство и дори след неговото приключване; националните съдилища могат да заключат, че с цел ефективна защита на поверителната информация може да не е достатъчна само една мярка, и че докато се провежда производството, може да се наложи да се приемат и други мерки; и
- ix) всякакви други ограничения или административни тежести⁽³⁸⁾, свързани с представянето на информация, като например повишени разходи или допълнителни административни стъпки за националната съдебна система⁽³⁹⁾, разходи за страните, евентуално забавяне на производството и др.
33. За да се избегне страните да използват поверителни документи извън производството, в което са представени, е важно националните съдилища да могат да налагат възпиращи санкции за неспазване на задълженията за защита на поверителната информация⁽⁴⁰⁾. Изборът на най-ефективната мярка или мерки може да зависи от наличието на санкции за неспазване или отказ от спазване на разпоредените от съдилищата мерки за защита на поверителната информация и от способността за налагане и принудително изпълнение на такава мярка или мерки. За исковете за обезщетение за вреди, съгласно член 8 от Директивата относно исковите за обезщетение за вреди националните съдилища трябва да могат ефективно да налагат санкции на страните, третите лица и техните представители в случай на неизпълнение или отказ да се изпълнят задълженията, наложени със съдебно разпореждане от национален съд, за да бъде защитена поверителна информация⁽⁴¹⁾.
34. Конкретното естество и обхват на санкциите ще зависят от националните правила. В съответствие с Директивата относно исковите за обезщетение за вреди, наред с другото, санкциите за неспазване на разпореждането за представяне на доказателства или на задълженията, наложени с национален съдебен акт, защитаващ поверителната информация, включват възможността да се извлекат неблагоприятни за страната заключения и възможността да се разпреди заплащане на разноските⁽⁴²⁾. Външните правни съветници или експерти може също да подлежат на дисциплинарни санкции от техните професионални сдружения (например временно отнемане на лиценз, глоби и др.)
35. В заключение, изборът на мярка или мерки за защита на поверителната информация може да изисква задълбочена оценка на множество фактори. За да се помогне на националните съдилища да извършат такава оценка, настоящото съобщение съдържа преглед на най-често срещаните мерки, които — в случай че са предвидени в процесуалните правила на държавите членки — могат да се използват за защита на поверителна информация, както и съответните съображения във връзка с тяхната ефективност.

⁽³⁶⁾ Вж. по-специално член 5, параграф 7 от Директивата относно исковите за обезщетение за вреди (*Държавите членки гарантират, че на лицата, от които се изисква представяне на доказателства, е предоставена възможност да бъдат изслушани, преди национален съд да разпреди представянето им [...]*).

⁽³⁷⁾ Представящата информация страна може да не е непременно страната, от която произхожда информацията. Например дадена страна може да е получила информация от трети лица в рамките на административно производство пред Комисията или от национален орган за защита на конкуренцията. Наличието на достъп до информацията не дава право на тази страна да представя на свой ред поверителната информация на трета страна. Например във връзка с неуповенителни версии на документи, свързани с процес по събиране на данни, които са изготвени специално с цел достъп до преписката, вж. становище на Комисията от 29 октомври 2015 г. за прилагане на член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в член 81 и 82 от Договора, *Sainsbury's Supermarkets Ltd./Mastercard Incorporated и други*, (С(2015) 7682 final), точка 23, където Комисията посочва, че за целите на разследването на Комисията не е било необходимо да се изразява позиция дали информацията е поверителна спрямо трети лица, но че трети лица, предоставили информацията, може да възразят срещу споделянето ѝ с ищеца. В становището се заключава, че [...], *фактът, че е възможно Mastercard да бъде удовлетворено от конкретните постигнати договорености, като например поверителен кръг, не би бил непременно удовлетворителен за трети лица, предоставили информацията*. Становището е достъпно на адрес: http://ec.europa.eu/competition/court/sainsbury_opinion_en.pdf

⁽³⁸⁾ Вж. съображения 6 и 10 по-горе.

⁽³⁹⁾ Защитата на поверителната информация в контекста на исканията за представянето на доказателства може да наложи промени в обичайното провеждане на логистичните или дори на телематичните процедури на съда или въвеждане на специални процедури поотделно за всеки отделен случай в рамките на приложимите национални процесуални закони.

⁽⁴⁰⁾ Вж. например член 16 от Директивата относно търговските тайни, в който се предвижда възможност за налагане на санкции на всяко лице, което не изпълни или откаже да изпълни разпоредените мерки за запазване на поверителността на търговските тайни в хода на съдебното производство.

⁽⁴¹⁾ Вж. също така съображение 33 от Директивата относно исковите за обезщетение за вреди. Прибягването до санкции по същество означава, че в повечето случаи националните съдилища може да не са в състояние да упражняват надзор в реално време дали страните спазват правилата на разпореждането за представяне на доказателства, особено в случай на поверителен кръг.

⁽⁴²⁾ Член 8, параграф 2 от Директивата относно исковите за обезщетение за вреди.

Б. Редакция

36. Националните съдилища могат да обмислят да разпоредят на представящата информация страна да редактира копия на документи, като премахне поверителната информация. Тази процедура се нарича редакция.
37. Редакцията може да включва замяна на всеки елемент на поверителна информация с анонимизирани данни или обобщени стойности, заместване на заличени параграфи с информативни или съдържателни неповерителни обобщения или дори просто почерняне на части от документите, в които се съдържа поверителна информация.
38. От представящите информация страни се изисква да ограничат редакциите до абсолютно необходимото, за да бъдат защитени интересите на тези, от които произхожда информацията (например трети лица). Ограничената редакция на определена поверителна информация може да бъде достатъчна, за да се защити цялата поверителна информация в един или повече документи. Например в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай редактирането на имената на клиентите, като същевременно се оставят нередактирани съответните количества на доставяния продукт, може да бъде достатъчно за защитата на поверителността ⁽⁴³⁾.
39. Редактирането на поверителната информация без нейната замяна с неповерителен текст може да не постигне подходящ баланс между правото на правото на дадена страна да защити своята поверителна информация и правото на страната, която отправя искане за достъп до доказателствата, за да обоснове своя иск или защита. Редакциите, които обхващат цели страници или раздели от документи или цели приложения, могат да се считат за прекомерни и могат да не са приемливи за целите на производство.

Б.1. Редакцията като ефективно средство за защита на поверителността

40. Редакцията може да представлява ефективна мярка за защита на поверителна информация, при които въпреки замяната на поверителната информация с неповерителен текст представените документи и информация продължават да бъдат съдържателни и подходящи за упражняването на правата на страната, поискала представянето на информацията.
41. Поради това мярката за редактиране може да бъде особено ефективна, когато поверителната информация се отнася до пазарни данни или стойности (например оборот, печалби, пазарни дялове и др.), които могат да бъдат заменени с представителни диапазони, или когато качествени данни могат да бъдат обобщени по съдържателен начин.
42. Редакцията също така може да представлява ефективна мярка за защита на поверителна информация, когато обемът на поверителната информация, подлежаща на представяне, е ограничен. Ако трябва да се редактира много голям брой документи, други мерки за защита на поверителната информация (например поверителния кръг и др.) могат, в зависимост от обстоятелствата по случая, да се считат за по-подходящи, като се вземе предвид времето, разходите и ресурсите, необходими за подготовката на неповерителни версии.
43. На последно място, редактирането на поверителна информация на трети лица също така може да бъде ефективно в случаи, когато представящата страна разполага с информация от трети лица, която може да не е поверителна за тази страна, но да е поверителна за страната, поискала представянето на информацията ⁽⁴⁴⁾. Например случаят може да бъде такъв, ако отправящата искането страна, която би получила достъп до информацията, и съответно третото лице са конкуренти. В такива случаи на представящата информация страна може да се наложи да потърси мнението на третата страна относно това коя информация е поверителна, или по друг начин да получи съгласието на третата страна във връзка с предложена редакция.
44. Националните съдилища обаче могат да установят, че редакцията не е толкова ефективна в случаи, в които искането обхваща голям брой документи на трети лица, тъй като процесът по осъществяване на контакт с трети лица в тази връзка може да усложни задачата.

⁽⁴³⁾ Достъпността на информацията относно доставените количества може да бъде от съществено значение за количественото определяне на претърпяната вреда на по-ниско равнище от веригата на доставки (например от непреки клиенти).

⁽⁴⁴⁾ Такава ситуация може да възникне, тъй като документите на трети лица не съдържат поверителна информация по отношение на представящата информация страна или защото представящата страна вече е имала достъп до неповерителна версия на документите, в които информацията, считана за поверителна по отношение на представящата информация страна, е била предварително редактирана.

Б.2. Редактиране на поверителна информация

45. В зависимост от различните процесуални правила националните съдилища могат да участват по-активно или не толкова активно в процеса на редактирането. Националните съдилища могат да осъществяват надзор и контрол по отношение на процеса на редактиране и да изпълняват ролята на лице за контакт за страните в производството и трети лица. Като алтернатива страните могат да поемат основната отговорност за създаването на неверителни версии и/или, където е приложимо, получаването на съгласие от трети лица във връзка с предложени редакции.
46. Във всеки случай при управлението на процеса по подготвяне на неверителни версии националните съдилища могат да сметат за полезно да дадат на страните общи и/или специфични насоки за конкретния случай във връзка с висшото пред съда производство, ако е възможно, в съответствие с националните процесуални правила. Такива насоки могат да бъдат полезни за определяне на процедурата, която съдилищата могат да очакват да бъде следвана от страните, когато подготвят неверителни версии.
47. С цел ефективно разглеждане на исканията за редактиране националните съдилища могат да поискат от страните ⁽⁴⁵⁾:
- да отбележат с квадратни скоби цялата поверителна информация в оригиналните поверителни документи и да я подчертаят така, че тя да продължи да бъде четима, преди да се вземе решение какво следва да се редактира ⁽⁴⁶⁾;
 - да изготвят списък с цялата информация, за която се предлага да бъде редактирана (всички думи, данни, параграфи и/или раздели, които трябва да бъдат редактирани);
 - за всяка предложена редакция да представят конкретните основания, поради които информацията следва да се третира като поверителна;
 - да заменят редактираната информация с информативно и съдържателно неверително обобщение на редактираната информация ⁽⁴⁷⁾. Обикновени обозначения като „търговска тайна“, „поверително“ или „поверителна информация“ по принцип са недостатъчни. При редактирането на количествени данни (например продажби, оборот, печалби, пазарни дялове, цени и др.) могат да се използват съдържателни диапазони или обобщени стойности. Например, по отношение на данни за продажби и/или оборот даден диапазон или обобщение надхвърля с повече от 20 % конкретната стойност, може да не е достатъчно съдържателен; в същия смисъл, в зависимост от обстоятелствата по висшото пред Съда производство, за пазарни дялове по-големите от 5 % диапазони могат да не бъдат съдържателни ⁽⁴⁸⁾;
 - да представят неверителни версии на въпросните документи, които следват структурата и формата на поверителните версии. По-специално съдържащата се в оригиналния документ информация като заглавия или глави, номера на страници и изброяване на параграфи следва да остане непроменена, така че лицето, което чете документа, да бъде в състояние да разбере степента на редакциите и въздействието им върху способността информацията да бъде разбрана, след като веднъж бъде представена;
 - да гарантират, че предоставените неверителни версии са надеждни от техническа гледна точка, и че редактираната информация не може да бъде извлечена по никакъв начин, включително чрез използването на инструменти за компютърна експертиза.
48. След като страните подадат съответните искания за редакции или се съгласят с предложение за редакция, националният съд трябва да прецени дали предложените редакции са приемливи.
49. След като бъдат редактирани, неверителните версии на оригиналните документи могат да се използват по време на цялото гражданско производство, като не може да бъде поискана допълнителна защита.

⁽⁴⁵⁾ Вж. също така като източник на примери Известие относно достъпа до преписката, точки 35—38; Насоки относно исканията за поверителност по време на антиitrustовите процедури на Комисията, точки 18—26, достъпни на https://ec.europa.eu/comcharge/antitrust/business_secrets_en.pdf и неофициален документ с насоки на ГД „Конкуренция“ относно исканията за поверителност, достъпен на https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_en.pdf

⁽⁴⁶⁾ Например може да се използва система за цветно кодиране, за да се посочи на коя страна принадлежи поверителната информация, или дали тя се отнася до информация от трети лица.

⁽⁴⁷⁾ Вж. например член 103, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд.

⁽⁴⁸⁾ За диапазона на продажбите, за оборотите и за пазарните дялове, вж. точка 22 от Насоки относно исканията за поверителност по време на антиitrustовите процедури на Комисията на https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf.

В. Поверителни кръгове

50. Поверителният кръг е мярка за представяне на доказателства, при която представящата информация страна дава достъп до определени категории информация, включително поверителна информация, само на определени категории лица ⁽⁴⁹⁾.

В.1. Поверителните кръгове като ефективно средство за защита на поверителността

51. Поверителните кръгове могат да представляват ефективна мярка, с която националните съдилища да защитят поверителността при множество различни обстоятелства.
52. Първо, поверителните кръгове могат да бъдат ефективни за гарантиране на представянето на количествени данни (например приходи, цени, маржове и др.) ⁽⁵⁰⁾ или на изключително стратегическа търговска информация, която, макар и от значение за иска на страната, е изключително трудна за обобщаване по съдържателен начин ⁽⁵¹⁾ или не може да бъде представена без риск от прекомерно редактиране ⁽⁵²⁾ и следователно без загуба на доказателствена сила.
53. Второ, поверителните кръгове могат да доведат до процедурни икономии и разходна ефективност, по-специално когато броят на исканите документи е голям и всички документи са предоставени изцяло на поверителния кръг (т.е. в оригиналната им версия, без редакция). На практика страните може да не се съгласят да представят нередактирани версии на определени документи в рамките на поверителния кръг и от тях все още може да бъде изисквано да се изготвят поверителни и неповерителни версии на някои документи. Независимо от това дори в такива случаи чрез поверителни кръгове може да бъде намалена необходимостта от поверителни обсъждания между страните и по този начин да бъдат избегнати евентуални забавяния.
54. Трето, поверителните кръгове могат да бъдат организирани по електронен път (например електронно представяне на доказателства). Поради това за поверителните кръгове не трябва непременно физическо представяне на информацията или физическо присъствие на членовете на кръга на дадено място.
55. Поверителните кръгове могат да помогнат да се постигне баланс между необходимостта от представяне на поверителна информация и задължението за нейната защита ⁽⁵³⁾. Чрез представяне на документи в рамките на поверителния кръг съответната поверителна информация по същество се разкрива, но потенциалната вреда в резултат на разкриването се контролира или свежда до минимум, като се позволява достъп на ограничен кръг лица в зависимост от различните обстоятелства по случая (например естеството на документите, отношенията между страните, състава на кръга, документи на трети лица и др.).

⁽⁴⁹⁾ В зависимост от юрисдикцията тази мярка за представяне на доказателства се нарича също „поверителни клубове“ или „зали за данни“. Този вид мярка може да се използва и в административни производства. За процедурите на Комисията вж. точки 96 и 97 от Известие на Комисията относно най-добрите практики за водене на производства, свързани с членове 101 и 102 от ДФЕС (ОВС 308, 20.10.2011 г., стр. 6); за залите за данни вж. точка 9 от „Най-добри практики за представяне на информация в залите за данни в производства по членове 101 и 102 от ДФЕС и съгласно Регламента на ЕС за сливанията“, достъпни на адрес http://ec.europa.eu/comcharge/mergers/legislation/disclosure_information_data_rooms_en.pdf. За поверителните кръгове вж. насоки относно използването на поверителни кръгове в производства на Комисията, достъпни на адрес: http://ec.europa.eu/competition/antitrust/conf_rings.pdf.

⁽⁵⁰⁾ Вж. насоките за прехвърляне, посочени по-горе, точка 43.

⁽⁵¹⁾ Вж. например доклада на ОИСР от 5 октомври 2011 г. Procedural fairness: transparency issues in civil and administrative enforcement proceedings (Процесуалната справедливост: свързани с прозрачността въпроси в гражданските и административните производства за принудително изпълнение), стр. 12, достъпен на: www.oecd.org/comcharge/mergers/48825133.pdf; вж. също така „Scoping note on Transparency and Procedural Fairness as a long-term theme for 2019-2020“ (Бележка относно обхвата във връзка с прозрачността и процесуалната прозрачност като дългосрочна тема за 2019—2020 г.), 6—8 юни 2018 г., конферентен център на ОИСР, стр. 4—5, достъпна на: [www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD\(2018\)6&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD(2018)6&docLanguage=En)

⁽⁵²⁾ Например във връзка с данни, които външни изпълнители са събрали от участниците в проучване на Комисията, в точка 21 от нейното становище по дело *Sainsbury's Supermarkets Ltd/MasterCard Incorporated* и други, посочено по-горе, Комисията стигна до заключението, че информацията не би могла да се анонимизира по начин, при който напълно се защита законният интерес на доставчиците на данни във връзка със защитата на тяхната поверителна информация.

⁽⁵³⁾ В това отношение вж. предоставянето на информация в рамките на поверителен кръг, разпоредено от Общия съд в негово решение от 14 март 2014 г., *Cementos Portland Valderrivas, SA/Комисия*, T-296/11, ECLI:EU:T:2014:121, точка 24: [...] с цел да се съгласуват, от една страна, принципът на състезателност, и от друга страна, характеристиките на фазата на предварителното разследване в етап от производството, при който съответното предприятие няма право нито да бъде информирано за съществените доказателства, на които Комисията се основава, нито ила право на достъп до преписката, с определението от 14 май 2013 г. е ограничено предоставянето на информация от страна на Комисията само до адвокатите на жалбоподателя, при условие че те подписват декларация за поверителност.

56. Въпреки това, обмисляйки дали и до каква степен доказателствата следва да бъдат предоставени в поверителния кръг, националните съдилища могат да отдадат значение на факта, че информацията, предоставена в рамките на поверителния кръг, може да ограничи степента, в която може да бъде достъпна и/или използвана на следващите етапи на процедурата (например изслушвания, публикуване и т.н.). Националните съдилища могат също така да обмислят дали все още е уместно да се изискват неповерителни версии на документи, и ако е така, какво количество документи във всеки случай трябва да бъде редактирано.

V.2. Организиране на поверителен кръг

57. Ако национален съд счете, че в даден случай поверителният кръг е ефективна мярка за представяне на доказателства, той може да се произнесе по съдебен ред по редица относими аспекти, като например: а) информацията, която трябва да бъде предоставена в рамките на поверителния кръг; б) състава на поверителния кръг; в) декларациите за поверителност, които страните трябва да направят; и г) логистичната организация на поверителния кръг. Някои аспекти вече могат да бъдат установени от национални процедурни правила или общи указания, издадени от националния съд ⁽⁵⁴⁾.

а. Идентифициране на информацията, достъпна в рамките на поверителния кръг

58. Всеки поверителен кръг, разпореден от национален съд, обикновено идентифицира категориите информация или конкретни доказателства, които следва да бъдат включени в поверителния кръг. На практика страните могат да се споразумеят или да бъдат поканени от съда да договорят документите или информацията, които следва да бъдат включени в поверителния кръг, преди съдът да издаде своето разпореждане.

б. Състав на поверителния кръг

59. След разглеждане на становищата на страните, в писмена форма или в устно изслушване, или по съгласие на страните, съдът може да определи кои да бъдат членовете на поверителния кръг, както и правата на членовете за достъп ⁽⁵⁵⁾.
60. Членовете на поверителния кръг ще бъдат лицата, които ще имат право да преглеждат документите предоставени в рамките на поверителния кръг. Решението за състава на поверителния кръг зависи от обстоятелствата по делото, по-специално от естеството на информацията, свързана с искането за представяне на доказателства.
61. Членовете на поверителния кръг могат да варират от външни съветници на страните (например външни правни съветници или други съветници) до вътрешни съветници и/или други представители на дружеството. В зависимост от националните правила и конкретните обстоятелства по случая, поверителните кръгове могат да се състоят само от външни съветници или от комбинация от външни и вътрешни съветници.

Външни съветници

62. Външните съветници могат да включват не само правни съветници, но и други съветници или експерти, например като счетоводители, икономисти, финансови съветници или одитори, в зависимост от нуждите в конкретния случай.
63. При спазване на връзката между искащите информация и представящите информация страни, и информацията, която трябва да бъде представена, съдът може да счете за необходимо да ограничи достъпа до поверителния кръг до съветници, които не участват в процесите на вземане на решения на дружествата, които представляват ⁽⁵⁶⁾. Най-често такъв е случаят с външните съветници.

⁽⁵⁴⁾ За пример за мерки, свързани с процесуално-организационни действия, вж. Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд, приети от Общия съд, и по-специално раздел VI, където е разгледана поверителността (ОВ L 152, 2015 г., стр. 1). Например за правилата на поверителния кръг и правилата за залите за данни, използвани за целите на административните процедури на Комисията, вж. раздел 4.3. на „Най-добри практики за представяне на информация в залите за данни в производствата по членове 101 и 102 от ДФЕС и съгласно Регламента на ЕС за сливанията“, цитирани по-горе; Приложение А към „Най-добрите практики“, Правила за стандартни зали за данни (за разкриване на поверителна информация само на външен съветник), на адрес https://ec.europa.eu/comcharge/antitrust/data_room_rules_en.pdf; и насоките относно използването на поверителни кръгове, и по-специално раздел 5 от договореното споразумение за представяне на информация, цитирано по-горе.

⁽⁵⁵⁾ В решението относно състава на поверителния кръг може също така да се определи максималният брой членове за всяка страна.

⁽⁵⁶⁾ Вж. съображение 18 от Директивата относно исковете за обезщетение за вреди (ограничаване на кръга на лицата, които имат право да се запознаят с въпросните доказателства).

64. За разлика от външните съветници, вътрешните правни съветници или представители на дружеството могат да изпълняват разнообразни други функции за своето дружество и често могат да участват, пряко или непряко, във вземането на стратегически решения на дружеството. Поради това при определени обстоятелства може да съществува риск търговският или стратегическият съвет, който вътрешният съветник дава на управителите на дружеството, да бъде повлиян от достъпа до определена поверителна информация в рамките на поверителния кръг. Такъв може да е случаят, когато например страните по гражданското производство са действителни или потенциални конкуренти и достъпът до чувствителна търговска или стратегическа информация може да им даде неоправдано конкурентно предимство; когато между страните съществуват делови отношения; или когато информацията, която трябва да бъде представена, включва споразумения, които все още са в сила.
65. Когато вземат решение дали да ограничат достъпа само до външни съветници, националните съдилища могат да преценят естеството на съответната информация, както и дали такъв ограничен достъп позволява на страните да упражняват ефективно правата си в съдебни производства, признати съгласно правото на ЕС ⁽⁵⁷⁾ и националното законодателство.

Вътрешни съветници и/или други представители на дружествата

66. Възможно е да възникнат обстоятелства, при които националният съд да счете за подходящо да разреши достъп на вътрешни съветници и/или други представители на дружествата (например ръководители или други служители ⁽⁵⁸⁾) до поверителните кръгове. Въпросът за достъпа на вътрешни съветници и/или представители на дружествата се преценява поотделно във всеки случай и може да зависи от това колко тясно свързани са предложените от страните лица, областта на дейност или стопанската дейност, обхваната от искането, или от други фактически обстоятелства.
67. Такъв достъп може да бъде предоставен, когато (цялата или част от) въпросната поверителна информация се счита за не толкова чувствителна търговска информация или когато представянето ѝ на служители на дружествата не би могло да доведе до причиняване на вреда, например поради отношенията между страните.
68. Достъп до определена информация от вътрешен правен съветник и/или други представители на дружеството може да бъде предоставен и при мотивирано искане от страните ⁽⁵⁹⁾, обикновено когато външният правен съветник, който е имал достъп до информацията, счита, че не може да представлява адекватно интересите на своя клиент, без на клиента да се представи определена информация. Такъв е случаят, когато например външният правен съветник не е в състояние да прецени точността на информацията или дали тя е от значение за иска за на страната или когато информацията е изключително техническа или специфична за даден продукт/услуга и изисква знания, свързани с конкретен сектор или отрасъл, за да се оцени нейната целесъобразност ⁽⁶⁰⁾.
69. Освен това в правните разпоредения на някои държави членки в определени ситуации може да бъде възможно да се поиска съгласието на националния съд, за да бъдат споделени определени елементи на информацията с вътрешен правен съветник или с представители на дружествата, без да се позволява на тези лица да станат членове на поверителния кръг.

Права на достъп

70. Когато поверителният кръг е съставен от външни съветници и вътрешни правни съветници и/или представители на дружеството, е възможно всички членове на кръга да имат достъп до цялата информация, която се представя в рамките на кръга, или да се предоставят различни права на достъп.
71. Възможно е също така да се организират поверителни кръгове с две нива на достъп: вътрешно ниво на кръга, включващо външен правен съветник и/или други външни съветници, които имат право на достъп до най-чувствителната информация; и външно ниво на кръга, включващо вътрешен юридически съветник и/или представители на дружествата, които имат право на достъп до останалата поверителна информация.

⁽⁵⁷⁾ Вж. например член 9, параграф 2 от Директивата относно търговските тайни..

⁽⁵⁸⁾ Например физически лица, наети от отправящата искането страна по силата на трудови договори или на други видове споразумения за услуги или договорни споразумения.

⁽⁵⁹⁾ За примери вж. Известие относно достъпа до преписката, точка 47.

⁽⁶⁰⁾ В съдебни спорове, свързани с разкриване на търговски тайни, съгласно член 9, параграф 2 от Директивата относно търговските тайни, се изисква ограниченият кръг от лица, които имат право на достъп до доказателствата, да включва най-малко по едно физическо лице от всяка от страните. Това изискване е ограничено до (предполагаеми) търговски тайни.

72. При обосновано искане на представящата информация страна съдът може — в зависимост от националните процедури — да наложи също така конкретни ограничения във връзка с достъпа на определени членове на поверителния кръг до конкретни документи.
73. Възможно е достъпът до поверителните кръгове да бъде предоставен и на административен и/или помощен персонал (включително например външни доставчици на електронни технически услуги за електронно представяне на информация или подпомагане при уреждането на спорове) под надзора на останалите лица, определени като членове на кръга, и при същите задължения за поверителност.
74. И накрая, след като съдът вземе решение относно състава на поверителния кръг, може да бъде подходящо да идентифицира всеки отделен член по име, роля или функция и връзка със страните ⁽⁶¹⁾. Освен това съдът може да определи съдебни служители, които да присъстват, или които могат да имат достъп едновременно със страните или по всяко друго време, когато става въпрос за физическото присъствие на членовете на поверителния кръг на дадено място.

в. *Писмени декларации на членовете на поверителния кръг*

75. Съдът може да поиска членовете на поверителния кръг да предоставят писмени декларации пред съда. Тези декларации следва да се отнасят до задълженията им по отношение на достъпа до поверителния кръг, и по-специално до поверителното третиране на определена информация, включена в поверителния кръг ⁽⁶²⁾.
76. Такива декларации могат да включват, наред с другото, задължението да не се представя поверителната информация на никое лице, различно от посочените от съда като членове на поверителния кръг, без изричното съгласие на съда; задължението поверителна информация да се използва само за целите на гражданското производство, в рамките на което е издадено разпореждането за представяне на доказателства; задължението да се гарантира подходяща защита на информацията; задължението да се предприемат всички необходими мерки в конкретните обстоятелства, за да се предотврати неупълномощен достъп; задължението да не се копират, отпечатват, изтеглят или възпроизвеждат по друг начин, предават или съобщават документите, до които имат достъп; задължението да бъдат върнати или унищожени всички копия от документи, съдържащи поверителна информация; задължението да се направят документите недостъпни за посочените лица от които и да е компютър или устройство след определена дата и т.н.
77. В случаите, когато съдът разрешава достъп до поверителния кръг само за външни съветници, той може да им наложи задължението да не представят поверителната информация на своите клиенти. Това може да бъде от съществено значение в юрисдикциите, в които външните правни съветници са задължени да споделят информацията със своите клиенти съгласно правилата за професионалната етика на адвокатската професия или съгласно други правила. ⁽⁶³⁾ За тази цел, ако страните се съгласят на такива ограничения за целите на поверителния кръг, може да се наложи изрично да освободят външните правни съветници, които са членове на поверителния кръг (и евентуално тяхната адвокатска кантора), от задължението да им представят информация, включена в поверителния кръг ⁽⁶⁴⁾.
78. Освен това, когато в поверителния кръг участват вътрешни правни съветници или представители на дружествата, те може да подлежат на допълнителни изисквания. Например националният съд може да счете за подходящо да постанови за ограничен период въпросният служител да не работи в областта на стопанска дейност, обхваната от иска.

г. *Логистична организация на поверителния кръг*

79. Поверителните кръгове може да изискват националните съдилища да вземат решение във връзка с различни организационни, инфраструктурни и логистични мерки.

⁽⁶¹⁾ Вж. становището на Комисията по делото *Servier*, цитирано по-горе, точка 22.

⁽⁶²⁾ Например в своите административни процедури Комисията използва стандартно споразумение за неразкриване на информация, което е достъпно на адрес: https://ec.europa.eu/competition/antitrust/nda_en.pdf.

⁽⁶³⁾ Това е отклонение от обичайната практика, при която външен правен съветник на дадена страна представя на клиента си информация и писмени изложения, получени от други страни в производството, и ги обсъжда свободно със своя клиент.

⁽⁶⁴⁾ В своята административна практика Комисията може също така да поиска отказ от задължението за разкриване на информация, съобщена на поверителна основа между адвокат и клиент; вж. например точка 13 от насоките относно използването на поверителни кръгове, цитирани по-горе, и точка 13 от „Най-добри практики за представяне на информация в залите за данни“, цитирани по-горе, точка 23.

80. Първо, поверителните кръгове може да включват физическо или електронно разкриване на поверителна информация. Физическото представяне на информация може да бъде организирано в помещения на съда, като бъде контролирано от съдебни служители, или в помещения на страните без участието на съда. Физическото представяне на информация може да включва предаване на копия от документи на хартиен носител, както и разкриване на доказателства посредством CD, DVD или USB на физическо място в рамките на помещения на съда или на страните.
81. Ако представянето на информацията в поверителния кръг се извърши в помещения на съда, на съда може да се наложи да гарантира, че устройствата за достъп до информацията са подходящи, освен ако участващите в поверителния кръг лица имат право да донесат свое собствено оборудване.
82. Представянето на информация в рамките на поверителния кръг може да бъде извършено и по електронен път. В такъв случай данните се качват и съхраняват на електронен адрес (например в облак), като достъпът до информацията се защитава с подходящо криптиране.
83. Второ, съдът може да определи периода на достъп до поверителния кръг.
84. Трето, съдът може също така да определи по кое време да бъдат достъпни помещенията за представяне на информация (например само в работно време), дали в тези помещения трябва да присъстват съдебни служители, дали в тях могат да се внасят бележки или документи и др.
85. На последно място, за да се гарантира, че поверителната информация, в рамките на поверителен кръг, е защитена по време на цялото производство, националните съдилища могат да поискат от страните да представят както поверителна, така и неповерителна версия на своите изложения (като последната включва например количествени данни само в обобщена или анонимизирана форма), да посочат поверителната информация само в поверително приложение или да предприемат други мерки за защита на поверителното естество на информацията. За повече подробности в това отношение, моля, вж. раздел IV по-долу.

Г. Назначаване на експерти

86. В някои юрисдикции националните съдилища могат да вземат решение да назначат трето лице с експертни знания в конкретна област (например счетоводство, финанси, право в областта на конкуренцията, одит и др.), което да получи достъп до определена поверителната информация, обхваната от искане за предоставяне на доказателства. Ролята на назначения от съда експерт може да бъде различна от тази на експертите, определени от страните, които в някои юрисдикции често се използват, за да подкрепят иска или защитата на съответната страна.
87. Ако националните процесуални правила го позволяват, може да бъде назначен експерт например за изготвяне на съдържателно неповерително обобщение на информацията, което да бъде предоставено на разположение на страната, поискала представяне на доказателства. Като алтернатива и в зависимост от приложимите национални процесуални правила, от експерта може да бъде поискано да изготви поверителен доклад, който може да бъде предоставен на разположение само на външните правни съветници и/или на други външни съветници на отправящата искането страна, докато неповерителна версия на доклада може да бъде предоставена на самата отправяща искане страна.

Г.1. Назначаване на експерти като ефективно средство за защита на поверителността

88. Първо, назначаването на експерти може да се окаже ефективно мярка в случаите, когато подлежащата на представяне информация представлява изключително чувствителна търговска информация и е количествена или техническа по своето естество (например информация, съдържаща се в търговски или счетоводни книги, данни за клиенти, производствени процеси и др.). В тези случаи експертите могат да резюмират и/или да обобщат поверителната информация, за да я направят достъпна за отправящата искането страна.
89. Второ, назначаването на експерти може също така да бъде ефективно в случаи, когато една от страните иска допълнителен достъп до поверителни документи, съдържащи основни данни, например за оценка на надеждността на методиките, използвани за оценка на степента на вредите, прехвърлянето на напценки и др.
90. Трето, в случай че голям брой от документите, които трябва да бъдат представени, се отнасят до поверителна информация на трето лице, съдилищата могат да сметат за по-ефективно да назначат експерт, който да има достъп до информацията и да представи становище по нейното поверително естество, вместо да встъпват в обсъждания със страните относно обхвата на редакцията или да организира поверителен кръг.

Г.2. Инструктиране на експерти

91. Националният съд може да назначи експерти и да ги инструктира. В зависимост от различните процесуални правила националните съдилища могат да бъдат в състояние да определят експерти, представляващи независими трети лица, от списък с „одобри от съда“ експерти, от списък с предложени от страните експерти и др. В съответствие с националните процесуални правила при назначаването на експерт националният съд също така може би ще трябва да реши кой ще поеме хонорара на експерта.
92. След като бъде назначен експерт, националните съдилища могат да поискат експертът да предостави писмени декларации във връзка с поверителното третиране на всяка достъпна информация.
93. Както от членовете на поверителен кръг, от експертите може да се изисква да се съгласят да не разкриват поверителна информация на никое друго лице освен посочените от съда или да не могат да го правят без изричното съгласие на съда; да използват поверителната информация само за целите на гражданското производство, в рамките на което е издадено разпореждането за представяне на доказателства; да гарантират подходяща защита на информацията; да предприемат всички необходими мерки при съответните обстоятелства, за да предотвратят неупълномощения достъп до поверителната информация, както и да върнат или унищожат всички копия на документи, съдържащи поверителна информация, и др. В тези декларации трябва също така да бъдат предвидени санкции в случай на нарушение на задължението за поверителност.
94. От експертите може да бъде поискано да декларират евентуални конфликти на интереси, които може да ги възпрепятстват в изпълнението на техните задачи.
95. Освен това съдът може да даде указания на експерта за вида на доклада, който трябва да бъде изготвен, както и дали може да е необходима поверителна и неповерителна версия на доклада.
96. Когато бъде изготвена поверителна версия на доклада на експерта, съдът може да реши докладът да бъде споделян само с външните съветници на страните, докато страните могат да получат достъп само до неповерителна версия на доклада. Когато националният съд ограничи достъпа до поверителната версия на изготвения от експерт доклад само до външния съветник на дадена страна, на външния съветник няма да бъде разрешено да споделя със своя клиент съдържащата се там поверителна информация. ⁽⁶⁵⁾ Ако съдът реши, че основните данни, използвани от независимия експерт, могат да бъдат представени също и на външния съветник, може да бъдат необходими отделни договорености за поверителност.
97. Ако на вътрешен правен съветник и/или на представители на дружеството е разрешено да имат достъп до поверителна версия на доклада на експерта, съдът може да поиска те също да предоставят писмени декларации относно поверителното третиране на информацията, до която имат достъп.

IV. ЗАЩИТА НА ПОВЕРИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ ПО ВРЕМЕ НА ЦЯЛОТО ПРОИЗВОДСТВО И СЛЕД ТОВА

98. При разкриване на поверителна информация, националните съдилища могат да обмислят как тази информация може да бъде използвана по време на производството и след него ⁽⁶⁶⁾. Например, ако външните или вътрешните съветници на страните използват информация, до която са осъществили достъп в рамките на поверителен кръг или която е включена в поверителен доклад на експерт, националните съдилища могат да поискат от тях да се позовават на такава информация само в поверителни приложения, които трябва да се представят заедно с основните изложения ⁽⁶⁷⁾.
99. Ако външните правни съветници на страните или свидетелите желаят да се позовават на поверителна информация по време на съдебното заседание или когато се изслушва експерт във връзка с такива доказателства, националните съдилища могат да организират заседания *in camera* (т.е. закрити съдебни заседания), ако това е възможно съгласно приложимите процесуални правила. Друга възможност е съветниците на страните да насочат устно съдията към такава информация, без да я разкриват в открито съдебно заседание.
100. Необходимостта от защита на поверителна информация може да възникне и на по-късен етап, например при приемането, уведомяването за или публикуването на съдебно решение, при производства по обжалване или в случай на искания за достъп до съдебни документи.

⁽⁶⁵⁾ Както в случая на поверителен кръг за външен правен съветник може да се наложи клиентите да освободят външните съветници от всяко задължение да им разкриват поверителната информация, включена в доклада. Вж. точка 77 по-горе.

⁽⁶⁶⁾ Защитата на поверителна информация е общ принцип на правото на ЕС. Вж. бележка под линия 18 по-горе.

⁽⁶⁷⁾ Неповерителните версии на писмените изложения трябва да позволяват на останалите страни да разберат доводите и доказателствата, към които се прави препратка, за да могат да обсъдят случая със своите юридически представители и да ги инструктират по подходящ начин.

А. Закрити съдебни заседания

101. В съответствие с принципа на открито правосъдие гражданските производства обикновено са публични по своето естество ⁽⁶⁸⁾ и националните съдилища трябва да балансират интереса, свързан със защитата на поверителната информация, с необходимостта да се ограничи намесата в принципа на открито правосъдие.
102. При спазване на националните правила, съдилищата могат да вземат решение да изключат препратките към поверителна информация от откритите съдебни заседания или да провеждат при закрити врати онези части от заседанията, по време на които може да се обсъжда поверителна информация. Във втория случай националните съдилища трябва да преценят кой ще има право да присъства на закритото заседание. Това решение може да зависи от това как и на кого е била разкрита поверителната информация (например на външните съветници на страните, на експерт, на представители на дружествата и др.).
103. В провежданите при закрити врати заседания или части от заседания като цяло ще имат възможност да участват само онези външни и/или вътрешни правни съветници или представители на дружествата, на които е бил даден достъп до поверителните документи в рамките на поверителния кръг, както и (ако е приложимо) експертът, който е получил достъп до информацията.
104. Закритите съдебни заседания могат да бъдат ефективно средство за съпоставяне на поверителни доказателства от страни или свидетели, разкрити посредством поверителния кръг, или за изслушване на експерт относно поверителните доказателства, включени в неговия доклад.

Б. Уведомяване на страните и публикуване

105. Съдът може би ще трябва да прецени как да защити поверителната информация във версията на решението, за която страните ще бъдат уведомени, без да се засяга правото на страните да обжалват.
106. Освен това, ако решенията (включително съдебните) се публикуват, може да бъде необходимо националните съдилища да защитят поверителната информация. За да защитят поверителната информация на страните или на трети лица, когато постановяват съдебното решение и разпореждат то да бъде публикувано, националните съдилища могат да обмислят варианта да анонимизират всяка информация, чрез която би могъл да се идентифицира източникът на информацията, или да редактират в публично достъпната версия на решението онези части, в които се цитира поверителна информация ⁽⁶⁹⁾. В рамките на този процес съдът може да поиска съдействието на страните за идентифициране на информация, която не трябва да се предоставя на широката общественост (например като поиска версия с обозначение на промените) ⁽⁷⁰⁾.

В. Достъп до съдебни документи

107. На националните съдилища може да се наложи да защитят поверителна информация във връзка с искания за достъп до съдебни документи (било то поверителната версия на съдебното решение или цялата преписка по делото), ако такива искания могат да бъдат отправени съгласно националните процедурни правила.
108. В зависимост от националните правила съдилищата могат да вземат решение да ограничат достъпа до съдебните документи или до част от преписката по делото (например да откажат достъп до документи, представени в поверителния кръг, доклади на експерти, протоколи от закрити съдебни заседания, поверителна версия на писмените изложения и др.), или до всички материали по делото.

⁽⁶⁸⁾ Вж. член 6 от Европейската конвенция за правата на човека и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, цитирана по-горе. В някои държави членки изключенията от този принцип могат да бъдат свързани с опазването на обществения ред, защитата на основните права или други основни цели.

⁽⁶⁹⁾ Вж. също член 9, параграф 2, буква в) от Директивата относно търговските тайни.

⁽⁷⁰⁾ Като източник за примери как да бъде проведен този процес вж. насоки относно изготвянето на публични версии на решенията на Комисията, достъпни на:
https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_on_preparation_of_public_versions_antitrust_04062015.pdf.

109. В това отношение националните съдилища могат да обмислят, наред с другото, да поискат от страните да посочат кои документи са поверителни, така че да не са достъпни за страни, които не участват в съдебното производство, или да поискат неповерителни версии на съответните документи за съдебните регистри. Например, ако в производството са били представени значителен брой поверителни документи и са били използвани мерки като поверителен кръг, за да се защити поверителността, съдът може също така да прецени дали да впише в регистрите на съда само неповерителни версии на писмените изложения, протоколите от изслушвания в закрито съдебно заседание ⁽⁷¹⁾ или докладите на експерти. Съдът може също да прецени дали да забрани частично или изцяло достъпа до преписката по делото за определен период.
110. Когато вземат решения дали да ограничат частично или напълно достъпа, съдилищата трябва, наред с другото, да преценят кой иска достъп до преписката по делото. Например съдилищата трябва да вземат предвид факта, че лицата, които искат достъп, може да извършват стопанска дейност на същия пазар или тази дейност да бъде същата като дейността на участващите в гражданското производство страни (например конкуренти на страните, бизнес партньори и др.) и може да имат специален интерес да получат достъп до преписката по делото след приключване на производството.

⁽⁷¹⁾ Тази мярка може да се наложи, ако по време на закритото съдебно заседание е посочена поверителна информация, която е влязла в протокола. Ако обаче е възможно съгласно приложимите национални правила, съдът може да реши някоя информация да бъде съобщена на закрито съдебно заседание, без да влиза в протокола. В тази ситуация може да не е необходимо да се подготвят неповерителни версии на протоколите от изслушванията в закрити съдебни заседания.

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Обменен курс на еврото ⁽¹⁾

21 юли 2020 година

(2020/C 242/02)

1 евро =

Валута	Обменен курс	Валута	Обменен курс		
USD	щатски долар	1,1443	CAD	канадски долар	1,5399
JPY	японска йена	122,70	HKD	хонконгски долар	8,8704
DKK	датска крона	7,4449	NZD	новозеландски долар	1,7305
GBP	лира стерлинг	0,90055	SGD	сингапурски долар	1,5891
SEK	шведска крона	10,2390	KRW	южнокорейски вон	1 367,96
CHF	швейцарски франк	1,0740	ZAR	южноафрикански ранд	18,8806
ISK	исландска крона	159,30	CNY	китайски юан рен-мин-би	7,9982
NOK	норвежка крона	10,4933	HRK	хърватска куна	7,5300
BGN	български лев	1,9558	IDR	индонезийска рупия	16 830,00
CZK	чешка крона	26,429	MYR	малайзийски рингит	4,8764
HUF	унгарски форинт	350,64	PHP	филипинско песо	56,455
PLN	полска злота	4,4362	RUB	руска рубла	81,0833
RON	румънска лея	4,8392	THB	тайландски бат	36,194
TRY	турска лира	7,8369	BRL	бразилски реал	6,0416
AUD	австралийски долар	1,6154	MXN	мексиканско песо	25,5910
			INR	индийска рупия	85,3805

⁽¹⁾ Източник: референтен обменен курс, публикуван от Европейската централна банка.

V

(Становища)

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА
НА КОНКУРЕНЦИЯТА

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Предварително уведомление за концентрация

(Дело М.9903 – SoftBank Group/Mizuho Financial Group/One Tap Buy)

Дело кандидат за опростена процедура

(текст от значение за ЕИП)

(2020/С 242/03)

1. На 14 юли 2020 г. Комисията получи уведомление за планирана концентрация в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾.

Настоящото уведомление засяга следните предприятия:

- SoftBank Corp. (SoftBank) (Япония), дъщерно дружество на Softbank Group Corp.,
- Mizuho Securities Co., Ltd. (Mizuho) (Япония), дъщерно дружество на Mizuho Financial Group,
- One Tap BUY Co., Ltd. (ОТВ) (Япония) под едноличния контрол на SoftBank.

SoftBank и Mizuho придобиват по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) и член 3, параграф 4 от Регламента за сливанията съвместен контрол над ОТВ.

Концентрацията се извършва посредством покупка на дялове (акции).

2. Търговските дейности на въпросните предприятия са:

- SoftBank е дъщерно дружество на SoftBank Group Corp., което извършва дейност в сферата на модерните телекомуникации, интернет услугите, интернет на нещата, роботиката и доставката на технологии за чиста енергия;
- Mizuho е дъщерно дружество на Mizuho Financial Group Inc., което предоставя финансови и стратегически услуги, включително в сферата на банкирането, ценните книжа, управлението на доверителни фондове и активи, кредитните карти, частното банкиране и рисковия капитал;
- ОТВ предоставя мобилно приложение за търговско посредничество, което дава възможност на пребиваващи в Япония инвеститори да търгуват с ценни книжа (акции, търгувани на борсата в САЩ, и японски фондове, търгувани на борсата) в движение.

3. След предварително проучване Комисията констатира, че сделката, за която е уведомена, би могла да попадне в приложното поле на Регламента за сливанията. Въпреки това Комисията си запазва правото на окончателно решение по тази точка.

В съответствие с Известието на Комисията относно опростена процедура за разглеждане на някои концентрации съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽²⁾ следва да се отбележи, че това дело би могло да бъде разгледано по процедурата, посочена в Известието.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 („Регламент за сливанията“).

⁽²⁾ ОВ С 366, 14.12.2013 г., стр. 5.

4. Комисията приканва заинтересованите трети страни да представят евентуалните си забележки по планираната сделка.

Забележките трябва да бъдат получени от Комисията не по-късно от 10 дни след датата на настоящата публикация. Моля, винаги посочвайте следния референтен номер:

M.9903 – SoftBank Group/Mizuho Financial Group/One Tap Buy

Забележки могат да се изпращат до Комисията по факс, по електронна поща или по пощата. Моля, използвайте координатите за връзка по-долу:

Електронна поща: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Факс +32 22964301

Пощенски адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

ДРУГИ АКТОВЕ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Известие за искане, отнасящо се до приложимостта на член 34 от Директива 2014/25/ЕС — край на временното преустановяване и удължаване на срока за приемане на актове за изпълнение

(2020/C 242/04)

На 19 септември 2019 г. Комисията получи искане в съответствие с член 35 от Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Настоящото искане, отправено от Slovenske železnice — Freight Transport d.o.o., се отнася до услуги за товарен железопътен превоз. Съответното известие беше публикувано в ОВ С 53 от 17 февруари 2020 г., стр. 10.

На 16 декември 2019 г. Комисията поиска от националните органи да предоставят допълнителна информация не по-късно от 6 януари 2020 г. Както беше съобщено в известието, публикувано в ОВ С 211 от 25 юни 2020 г., стр. 2, окончателният срок беше удължен с 22 работни дни след получаването на пълната и точна информация. Пълна и точна информация беше получена на 25 май 2020 г.

Съгласно точка 1, четвърта алинея от приложение IV към Директива 2014/25/ЕС срокът може да бъде удължен от Комисията със съгласието на подателя на съответното искане за освобождаване. Предвид настоящия контекст и последиците от пандемията от COVID-19 и със съгласието на Slovenske železnice — Freight Transport d.o.o — срокът, с който разполага Комисията, за да вземе решение по това искане, се удължава до 24 юли 2020 г.

⁽¹⁾ Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014, стр. 243).

Известие за искане относно приложимостта на член 34 от Директива 2014/25/ЕС**Искане, отправено от възложител — Удължаване на срока за приемане на актове за изпълнение**

(2020/C 242/05)

На 3 декември 2019 г. Комисията получи искане в съответствие с член 35 от Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Искането бе подадено от ENEL Green Power и се отнася за дейности във връзка с производството и продажбата на едро на електроенергия от възобновяеми източници в Италия. Съответното известие беше публикувано на стр. 45 в ОВ С 196 от 11 юни 2020 г. Срокът бе удължен до 15 юли 2020 г.

Съгласно точка 1, четвърта алинея от приложение IV към Директива 2014/25/ЕС срокът може да бъде удължен от Комисията със съгласието на подателите на съответното искане за освобождаване. Предвид настоящия контекст и последиците от пандемията от COVID-19 и със съгласието на ENEL Green Power, срокът, с който разполага Комисията, за да вземе решение по това искане, се удължава до 31 юли 2020 г.

⁽¹⁾ Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).

Известие за искане относно приложимостта на член 34 от Директива 2014/25/ЕС
Искане, отправено от възложител — Удължаване на срока за приемане на актове за изпълнение
(2020/C 242/06)

На 8 април 2019 г. Комисията получи искане в съответствие с член 35 от Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Искането, подадено от Lietuvos energija UAB, се отнася за производството и продажбата на едро на електроенергия в Литва. Съответните известия бяха публикувани на ОВ С 316, стр. 28 от 20 септември 2019 г. и на ОВ С 53, стр. 9 от 17 февруари 2020 г. и в ОВ С 202, стр. 27 от 16 юни 2020 г. Срокът бе удължен до 10 юли 2020 г.

Съгласно точка 1, четвърта алинея от приложение IV към Директива 2014/25/ЕС срокът може да бъде удължен от Комисията със съгласието на подателите на съответното искане за освобождаване. Предвид настоящия контекст и последиците от пандемията от COVID-19 и със съгласието на Lietuvos energija UAB (понастоящем Ignitis) — срокът, с който разполага Комисията, за да вземе решение по това искане, се удължава до 31 юли 2020 г.

⁽¹⁾ Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014, стр. 243).

ISSN 1977-0855 (електронно издание)

ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG